

typografer og smede. Der er også den forskel, at konsekvensen for folkesundheden og samfundsøkonomien er større, når fagforeningsinteresser forhindrer faget folkesundhed i at udvikle sig, end konsekvensen af, at typografer og litografer strides om at betjene en bestemt maskine.

Det er velkendt, at lægerne på Københavns Universitet længe har arbejdet på at få en uddannelse i folkesundhed ind under sig. Udsigten til, at det lykkes, får naturligvis lægerne i Århus til at arbejde for også at få den. Det er der ikke noget mærkeligt i. Lobbyisme er livets vilkår.

Men det mærkelige er, at regeringen i stedet for at afvise denne lobbyisme og bygge på den viden om den internationale udvikling, som er indeholdt i betænkning nr. 1280, har gjort sig til talsmand for lobbyisterne. Uddannelsen flyttes fra Sundhedsministeriet, hvor der dog er nogen viden om folkesundhed, til Undervisningsministeriet, hvor en sådan viden indlysende mangler.

Og uddannelsen placeres på de tre lægeskoler i forening - i modstrid med den europæiske udvikling. For at citere betænkningen let omskrevet: Danmark er det land, der har størst problemer med folkesundheden, og samtidig også det land, der tillader sig at bruge penge på en uddannelse, der er forældet fra starten.

Af det nummer af European Journal of Public Health, som jeg citerede før, fremgår det, at der nu er oprettet et dansk selskab for folkesundhed som en underafdeling af Det Medicinske Selskab. Den lægelige dominans over uddannelsen er total. For sandhedens skyld skal jeg dog tilføje, at selskabet også optager ikkelæger som medlemmer.

I Berlingske Tidende i tirsdags blev undervisningsministeren citeret for følgende:

»Samtidig vil jeg finde det mærkeligt at lave en uddannelse, hvor lægerne ikke er med, når det vel er dem, der har størst lægelig ekspertise på feltet.«

Baggrunden for denne uddannelse er den samme som baggrunden for den faldende levealder, nemlig den almindelige uvidenhed om folkesundhed her i landet.

Jeg vil ikke gøre et stort nummer ud af, at undervisningsministeren mangler viden på et område - ministeren kunne sikkert også sagtens finde områder, hvor jeg mangler viden - men det tragiske er, at ministeren træffer beslutninger på baggrund af sin uvidenhed i stedet for at

bruge den ekspertise, der på Folketingets foranledning er skaffet til veje.

Engang burde vi studere beslutningsprocessen i Niedersachsen, hvor skolen i Bielefeld hører hjemme. Det er tankevækkende, at de ved egen tankevirkingsomhed kunne udvikle en af de mest moderne uddannelser i Europa, mens vi i Danmark på trods af et godt beslutningsgrundlag vælger en på forhånd forældet model.

Regeringens forkerte valg er først og fremmest bedrøveligt for folkesundheden, men det har også en økonomisk dimension. Vi betaler høje skatter her i landet. Mange synes, de er for høje. Samtidig er det de færreste mennesker, der ønsker ringere levevilkår for folk på overførselsindkomster eller dårligere offentlig service; men mange har en dump følelse af, at for mange af skattekroneerne forsvinder i et hul uden reelt at gøre nytte.

Her har vi et typisk eksempel. For at imødekomme fagforeningsinteresser hos en ganske velstillet gruppe forkaster regeringen et godt beslutningsgrundlag. Det betyder, at vi får et dårligere udbytte af pengene. Det er den slags eksempler, der gør pæne mennesker til skatteenægttere.

Det er tragisk, at samtidig med at dette finder sted, foregår der forhandlinger i dette hus om at forringe tilværelsen for de i forvejen dårligst stillede. I stedet kunne forhandlerne interessere sig for at undgå offentligt spild.

Jeg skal til slut på SF's og Enhedslistens vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at den danske befolknings sundhedstilstand er blevet dårligere i sammenligning med sundhedstilstanden i andre OECD-lande, fastslår Tinget,

- at en kommende uddannelse i folkesundhed bør være på bedste internationale niveau, og
- at den i overensstemmelse med betænkning nr. 1280 bør organiseres som en selvstændig institution.

Regeringen opfordres derfor til at opfylde sundhedsministerens løfte den 9. maj 1995 om at optage forhandlinger med Folketingets partier, inden der måtte blive taget skridt til oprettelse af en uddannelse i folkesundhed, og til at opsigte aftaler, der måtte forhindre regeringen i at forhandle frit.